

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων του άρθρου 38 του ΚΥΚ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της γενικής αρχής του καθήκοντος αρωγής που αποτελεί μέρος του δικαιώματος χρηστής διοίκησης, λόγω μη συνεκτίμησης όλων των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και λόγω έλλειψης αιτιολογίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος προστασίας της οικογενειακής ζωής, όπως κατοχυρώνεται με το άρθρο 33 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 — NEC Oncoimmunity κατά EASME

(Υπόθεση T-132/20)

(2020/C 161/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NEC Oncoimmunity A/S (Οσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: T. Nordby, R. Bråthen και O. Brouwer, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (EASME)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση [απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2019 με την οποία τερματίζεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 σχετικά με το πρόγραμμα MEDIVAC(850078)].
 - να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η προσφεύγουσα και οι τυχόν παρεμβαίνοντες.
- επικουρικώς, κατά το άρθρο 272 ΣΛΕΕ:
 - να κρίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων του καθού·
 - να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η προσφεύγουσα και οι τυχόν παρεμβαίνοντες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως όσον αφορά τα αιτήματα τα οποία στηρίζονται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ και έναν λόγο ακυρώσεως όσον αφορά τα αιτήματα τα οποία στηρίζονται στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ.

1. Με τον πρώτο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και εφήρμωσε εσφαλμένα τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τον μηχανισμό σχετικά με τις ΜΜΕ που καθιερώνει ο κανονισμός 1290/2013 (!).
2. Με τον δεύτερο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

4. Με τον μόνο λόγο ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 272 ΣΔΕΕ προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα, ιδίως λόγω της ως άνω προσδιορισθείσας πλάνης κατά την ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου και λόγω πρακτικής ενέχουσας διακρίσεις, και την εσφαλμένη ερμηνεία και παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων που υπέχει ο καθού έναντι της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1290/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση των κανόνων συμμετοχής και διάδοσης του «Ορίζων 2020 — Πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και καινοτομίας (2014-2020)» και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1906/2006, (ΕΕ 2013, L 347, σ. 81)

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Huhtamaki κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-134/20)

(2020/C 161/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: M. Struys και F. Pili, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 18 Δεκεμβρίου 2019 απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (¹), απορρίπτοντας την από 13 Νοεμβρίου 2019 επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας, βάσει του κανονισμού αυτού, για τη χορήγηση πρόσβασης σε έγγραφα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να χορηγήσει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στις μη εμπιστευτικές μορφές του εγγράφου καταλόγου των δικαιούχων φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης ο οποίος υποβλήθηκε από το Λουξεμβούργο στις 22 Δεκεμβρίου 2014 σε απάντηση του από 19 Ιουνίου 2013 εγγράφου της Επιτροπής και μνημονεύεται στο σημείο 4 της από 7 Μαρτίου 2019 απόφασης της Επιτροπής περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης SA.50400 (2019/NN-2) — Λουξεμβούργο — Πιθανή κρατική ενίσχυση, και των φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης που έχουν εκδοθεί από τη λουξεμβουργιανή φορολογική Διοίκηση και μνημονεύονται από την Επιτροπή στα σημεία 4 και 7 της εν λόγω από 7 Μαρτίου 2019 απόφασης της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή εκτίμησε ότι το κατά τη νομολογία γενικό τεκμήριο μη γνωστοποίησης ισχύει και ως προς την αίτηση της προσφεύγουσας για τη χορήγηση πρόσβασης στα ζητηθέντα έγγραφα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το τεκμήριο μη γνωστοποίησης ισχύει στην παρούσα περίπτωση (quod non), το γεγονός ότι δεν γίνεται κανένα από τα συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 αρκεί για την ανατροπή του (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως). Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τεκμήριο αυτό θα ανατρεπόταν σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων.